

Evangelhia zilei de joi: Soneria de la ușa lui Dumnezeu

Comentariu pentru joi din prima săptămână a Postului Mare. „Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide”. Uneori, cererile noastre către Dumnezeu primesc răspuns mai târziu decât ne-am dori. Este un timp al speranței și al pregătirii pentru a primi mai bine darurile lui Dumnezeu.

Evangelhie (Mt 7,7-12)

Cereți și vi se va da, căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide.

Căci oricine cere, primește; cine caută, găsește; iar celui care bate, i se va deschide.

Cine dintre voi, dacă fiul îi va cere pâine, îi va da o piatră? Sau, dacă va cere un pește, îi va da un șarpe?

Așadar, dacă voi, răi cum sunteți, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da cele bune celor care i le cer?

Deci, tot ce vreți ca oamenii să facă pentru voi, faceți și voi pentru ei, căci aceasta este Legea și Profeții.

.....

Comentariu

Poate că mulți dintre noi împărtășim această experiență comună: aceea de a ne fi rugat pentru o persoană, o intenție sau o cauză nobilă și sfântă,

dar fără ca lucrurile să se întâmple așa cum ne-am dorit. Sau poate că nici măcar nu vedem vreun rezultat: ruda aceea care continuă să fie departe de Dumnezeu, acel examen medical care ne dă un rezultat descurajant, acea lege care nu reflectă demnitatea umană.

Frustrarea, sentimentul de neputință și îndoiala în fața tăcerii aparente a lui Dumnezeu devin și mai puternice atunci când auzim ecoul acestor cuvinte ale lui Isus: „Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide”.

Și atunci, cum rămâne cu noi? Oare nu am cerut cu toții lucruri care nu ne-au fost date? Nu am simțit cu toții că batem la ușa lui Dumnezeu și parcă soneria nu funcționează?

Această nedumerire este de înțeles, dar tocmai de aceea este esențial să ne ridicăm dincolo de propria noastră perspectivă: în rugăciune,

trebuie să dobândim treptat, cu ajutorul Duhului Sfânt, punctul de vedere al lui Dumnezeu. Atunci vom înțelege că, paradoxal, atunci când Domnul întârzie să răspundă, o face pentru a ne pregăti mai bine să primim darurile Sale.

Ne explică Sfântul Augustin:

„Dumnezeul și Domnul nostru nu dorește ca noi să-i facem cunoscute dorințele noastre – El, desigur, nu le poate ignora –, ci vrea ca, prin rugăciune, să ne creștem capacitatea de a dori, astfel încât să fim mai capabili să primim darurile pe care ni le pregătește. Căci darurile Sale sunt imense, iar capacitatea noastră de a le primi este mică și limitată”.

Astfel, această așteptare perseverentă, care înseamnă rugăciunea de cerere, îi ajută nu doar pe cei pentru care ne rugăm, ci și pe noi înșine. Domnul este Tatăl nostru și, prin urmare, ne va dăruia

mult mai mult decât am putea noi spera.

Totuși, este important să nu pierdem din vedere ultimele cuvinte ale lui Isus din acest pasaj: „Tot ceea ce vreți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel”. Perseverența în rugăciune trebuie să fie însoțită de caritate: dacă ne comportăm asemenea lui Cristos cu toți oamenii și în toate situațiile, Dumnezeu Tatăl ne va privi cu bucurie și va împlini dorințele inimilor noastre.

Luis Miguel Bravo Álvarez //
CBCK - Christine - Getty Images

pdf | document generat automat din
<https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-joi-soneria-de-la-usa-lui-dumnezeu/> (10.08.2025)